

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Alkotmányunkat ünnepelte az ország

Tízezrek Ópusztaszeren

Rám mosolygott az új kenyér. A pirosra sült, kerek cipó sokak kezében mutatta gyönyörű arcát, és dicsékedve „mondta”: megszülettem, újra vagyok, nincs gond emberek, megoldoztatok értem, tegyetek asztalra, fogyasszatok egészséggel. Ezeket gondoltam, így éreztem Ópusztaszeren, nemzetünk nagy ünnepén, alkotmányunk 35. születésnapján, a földosztás 39. évében, törvényt ülő Árpád vezérünk szeri pusztáján.

Tízezrek gyűltek össze, hogy ünnepeljenek a nemzeti emlékparkban, tízezrek idézték föl az elmúlt sok-sok esztendő gondjait, örömeit, a sorsfordulót. A Hazafias Népfrent Országos Tanácsa, annak megyei bizottsága, a Csongrád megyei tanács és a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa rendezte Árpád-emlékünnepség és munkás-paraszt találkozó szónoka Köpeczi Béla művelődési miniszter volt.

A demonstráción részt vett még — többek között — Apró Antal, az országgyűlés elnöke, Győri Imre, az Országos Közművelődési Tanács elnöke, az MSZMP KB tagjai, Szemők József, a Hazafias Népfrent Országos Tanácsának alelnöke, Győrfás Mihály, a megyei pártbizottság titkára, Török József, a városi pártbizottság első titkára, Szabó Sándor, a Csongrád megyei tanács és Papp Gyula, a Szeged városi tanács elnöke.

Jóval az emlékünnep hivatalos kezdete előtt már tízezernél többen múltatták az időt. A hangulatról térenével gondoskodott a Magyar Néphadsereg hődméző-vásárhelyi helyőrség fúvószenekara Sebők Károly dirigálásával. Pontban tíz órakor csendült fel a Himnusz, majd Mentés József Jászai-díjas színművész szavalta el Garai Gábor Hazám című költeményét. Ezután Nagy István, a Hazafias Népfrent megyei bizottságának elnöke lépett mikrofonhoz és köszöntötte a megjelenteket. Röviden méltatta a találkozó fontosságát, majd felkérte Köpeczi Béla művelődési Minisztert az ünnepi beszéd megtartására. A közönség soraiban szövetségi dolgozók, üzemek, intézmények, vállalatok munkásai, nemzetiségiek és az egyházak képviselői, a városok, a falvak és a tanyavilág lakói foglaltak helyet.

Elgondolkoztam: hová menne az ember a botjára támaszkodva a paraszttünnepelőbe öltözött fehér bajszú idős magyar? Az osztott földre, az évezredes jussra gondol, amiből csak közel négy évtizede részesülhetett? Talán a dolgos éveket forgatta vissza emlékezete filmjén, vagy „csupán” ünnepelt. És a parányi gyerekek? Ők a sokaságot látták, meg a csodálatos nemzeti lobogót. Később majd megtanulják a történelmet, akkor tudatosan ünnepelnek augusztus 20-án. Megtudják, hogy az 1945. március 15-én levert jelkarók nem csupán parcellákat határoltak. Jelek voltak azok, a sorsforduló felkiáltójelei.

Az ünnepi beszéd után nemzeti színű szalaggal át-

A nagygyűlés elnöksége az Árpád-emlékmű előtt

kötött kenyeret ajándékozott Serez Gyula, a makói Kosuth Termelőszövetkezet elnöke a szónoknak. Hagyományosan annak a szövetkezetnek a vezetője teheti szimbolikusán a nemzet asz-

talára az új kenyeret, amely közösség a legmagasabb termelési átlagot produkálta a megyében. Ők 71 mázsa kiváló minőségű búzát arattak hektáronként.

A nagygyűlés a Szózzattal ért véget.

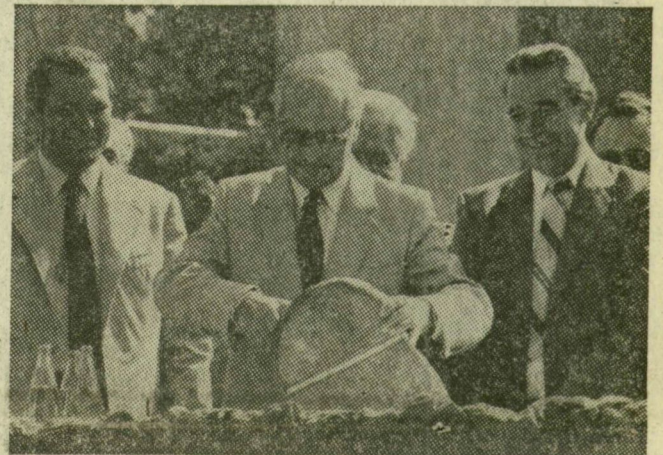
Csak a hivatalos aktus fejeződött be, az ünnepség folytatódott. Két színpadon szórakoztattak a művészek. Így láttunk pol-beat műsort, megcsodálhattuk az üllési Fonó és a csongrádi Alföldi táncgyűttest, a tápéi népi együttest, valamint a zá-kányszéki parasztkórust és citerazenekart.

Lapunk és a Csongrád megyei Hírlap sajtóforumot tartott. A feltett kérdésekre a párt, a tanács és a Hazafias Népfrent képviselői, valamint a két újság főszerkesztői válaszoltak. Volt még divatbemutató és aerobic, szocialista brigádok baráti találkozója, bábjáték és lovasverseny, majd a Huza Vona Folk-Rock együttes műsora zárta az ópusztaszeri ünnepséget.

A késő esti órákig maradt a közönség. Kellemes időben, csodálatos környezetben főztek, ettek, ittak, pihentek, s költhették pénzüket a vásároozók portékáira. A kikapcsolódás egy napig tartott. Következnek a dolgos hétköznapiak, hogy jövőre is mosolyoghasson a kenyér.

Az ünneplők egy csoportja

Kenyérszegés... A makói kenyeret a művelődési miniszter vágta meg...

Köpeczi Béla

Az emberi munka felemelkedésünk forrása

— Minden évben augusztus 20-án az Ópusztaszeri Nemzeti Emlékparkban megemlékezünk olyan események évfordulójáról, amelyek az egész magyar fejlődést meghatározták: az államalapításról és ahhoz kapcsolódóan korunk államának a szocialista államnak az alkotmányáról, az 1945-ös földosztásról és ezzel együtt arról a nagy gazdasági-társadalmi-kulturális átalakulásról, amely Magyarországon az elmúlt évtizedekben végbement. Megemlékezünk egy olyan eseményről is, amely egyszerre az ember és a természet ünnepe: az aratás befejezéséről és az új kenyér megszületéséről, s arról, hogy az emberi munka felemelkedésünk forrása — mondotta előljáróban Köpeczi Béla.

— Pusztaszer neve elválaszthatatlan a magyar honfoglalástól. Most már közel 1100 éve, hogy a magyarok véglegesen megtelepedtek az egykori Pannóniában, és itt államot alapítottak. A magyarság megmaradása Európának ezen a részén, a népek országútján, ahol a népvándorlás hullámai végigváltak és ahol később is háborúk sora zajlott le — valószínűleg csoda, Csoda, hogy annyi nép eltűnése után a magyarság megőrizte etnikai

azonosságát, nyelvét és kultúráját. Ha arra gondolunk, hogy milyen nagy népek olvadtak be más etnikumokba, akkor joggal lehet csodálkozni azon, hogy ez az Európának ebben a részében nyelvében és kultúrájában társtalan kis nép, a finnugor magyarság fenn tudott maradni. Régészek, történészek, nyelvészek kutatják a csoda okait, körülményeit. Teszik ezt annál is inkább, mert hiszen történelmi példák bizonyítják, hogy általában az adott területen régebben letelepült lakosság asszimilálta az újonnan jötteket.

Némely nacionalista történészek a múltban a magyarság szemére ázsiai eredetét vetették, mások ebből a származásból vezettek le ábrándos rokonkapcsolatokat. Azt gondolom, hogy ma a különböző kontinensek népeinek nagy testvériségében büszkén vállalhatjuk akár az ázsiai eredetet is, de ami ennél sokkal fontosabb, hogy ez a nép, amelyik végigjárta a kelet-európai földeket és megismerkedett különböző kultúrákkal, képes volt arra, hogy Európában nemcsak fenntartsa etnikai sajátosságait, hanem önálló államot is alapítson, amely évszázadokon keresztül fennállt.

A névtelen jegyző írja a XII. században a honfoglaló vezérek ópusztaszeri gyűlé-

séről, hogy a „vezér és némesi elrendezték az országnak minden szokástörvényét, meg valamennyi jogát is, hogy miképpen szolgáljanak a vezérnek és a főembereknek, vagy miképpen tegyenek igazságot bármilyen elkövetett vétkekért”. Arról van tehát szó, hogy több mint ezer esztendővel ezelőtt a magyar törzsszövetségből újszerű államalakulat kezdett kialakulni, amely meghatározta a maga alaptörvényeit és igazságszolgáltatását. Ez az új államalakulat átvette a felelt nyugat- és közép-európai társadalom szerke-

(Folytatás a 3. oldalon.)

Az üllési Fonó táncgyűttes

Szerencsére, napsütés ellen kellett az ernyők